

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 93, fredag den 14. marts 2025

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen; tak, fordi I er kommet i dag. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 93. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Small og Dennis Speed.

Vi skabte dette forum for 93 uger siden for at samle den internationale fredsbevægelse, som ærligt talt har været meget dysfunktionel. Der er så mange interne stridigheder og skænderier, som er med til at forhindre ægte fred i at ske. Vi ønsker at bringe folk sammen på tværs af deres ideologier for at diskutere, hvad vi kan gøre for at opnå ægte fred i verden. Hvis du er for fred, er du velkommen her.

Vi vil have et panel af forskellige fredsledere fra hele verden. Jeg vil bede Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, om at starte os. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Velkommen, god dag til jer alle sammen. Jeg tror, vi er ved at nå et afgørende vendepunkt i situationen. Alle øjne er rettet mod løsningen af Ukraine-krisen, efter at de vestlige medier og politikere virkelig har forsøgt at narre Putin ved at lokke ham ud i en situation, hvor han ville afvise Trumps såkaldte tilbud om våbenhvile. Men Putin håndterede det meget smart, så dagens gode nyhed er, at præsident Trump på sin Truth Social-kanal fortæller, at han så sent som i går havde en meget god diskussion med Putin, og at han på den baggrund mener, at der er en meget god chance for, at krigen vil slutte. Der er dog stadig tusindvis af

ukrainere omringet af russiske tropper i Kursk-regionen, som er i en meget dårlig position. Trump har på det kraftigste bedt Putin om at skåne deres liv. Men det er tydeligvis på bordet nu, og det, Putin havde sagt før, var, at han ikke svarede nej til anmodningen om en våbenhvile, men han pegede på mange vanskeligheder, som skal løses. Nemlig at der er en 2000 km lang frontlinje, og at hvis våbenhvilen kun bliver brugt til at omgruppere og genopruste ukrainerne og træne nye rekrutter, så vil det naturligvis være meget kontraproduktivt, og derfor skal der arrangeres sikkerhedsgarantier.

Men ikke desto mindre er dette et stort gennembrud, for det faktum, at Trump og Putin taler direkte, og at den særlige udsending Witkoff tilsyneladende var i Moskva i går for at briefe Putin om detaljerne i diskussionen i Saudi-Arabien. Så jeg synes, det er et ekstremt lovende tegn. Det er selvfølgelig stadig en meget vanskelig situation, da det for det ukrainske militær kun er et spørgsmål om tid, hvornår denne krig slutter på grund af ren og skær mangel på soldater og våben. Men jeg vil gerne understrege, at det kun er den værste del af den strategiske krise, som er faldet til ro. Det betyder slet ikke, at vi er ude af den dynamik, som er ekstremt farlig.

Nogle af elementerne i den er det utrolige pres for militarisering i Europa, som jeg synes er helt betagende. Det har mange elementer – for eksempel kræver den polske præsident Duda nu atomvåben til Polen. Han vil fordoble den polske hær fra de nuværende 250.000 til 500.000 soldater, men mere grundlæggende er von der Leyens bestræbelser på at opruste Europa. Det er tanken, at de den 19. marts vil udstede en slags euroobligation for at finansiere alt dette.

Det er interessant, at chefen for det italienske forsvarsmagasin *Analisi Difesa*, Gianandrea Gaiani, korrekt sagde, at oprustning af Europa ikke er en forsvarsstrategi, men en finansiel plan for at overføre offentlige og private midler – inklusive sparernes investeringsfonde – til systemer,

der fodrer forsvarsindustrien. Han sammenlignede det dengang med de italienske fascisternes kampagne i 1935 for at donere deres guldbesiddelser for at hjælpe med at finansiere Italiens krig mod Etiopien.

For blot et par timer siden i dag stemte Forbundsdagen i Tyskland, og CDU/CSU, Socialdemokratiet og De Grønne blev enige om militærbudgettet på betingelse af, at der nu indledes koalitionsforhandlinger. Jeg har ikke de nøjagtige detaljer endnu, men det er en plan på 400 milliarder euro til militære udgifter, 500 milliarder euro til infrastruktur – hvoraf en stor del er afsat til at opbygge logistikken for militæret. Der var også et større beløb på 50 milliarder euro eller mere til De Grønne til klimatiltag, som var betalingen til De Grønne for deres støtte. Det er alt sammen meget tvivlsomt, fordi det hele er vedtaget af det gamle parlament, som netop er blevet stemt ud. De Grønne er blevet bestukket, fordi de ikke er med i den nye regering. I dag kommer der en afgørelse fra forfatningsdomstolen om, hvorvidt dette er lovligt eller ej. Der blev anlagt adskillige sager ved forfatningsdomstolen for at udfordre lovligheden af denne procedure.

Men hele den europæiske situation er virkelig gearet til denne militarisering. For eksempel har Rheinmetall, som er den største tyske våbenproducent, lige meddelt, at de sandsynligvis overtager en fabrik fra VW, som skulle have været lukket i Osnabrück på grund af krisen i bilindustrien. De vil producere tanks og andre ting på denne fabrik. Gæt, hvem der er den største aktionær i Rheinmetall? Det er naturligvis BlackRock, som Merz tidligere var bestyrelsesformand for i den tyske afdeling, før han nu er kanslerkandidat og sandsynligvis bliver kansler i den næste tyske regering. Det er virkelig von der Leyen med hendes militarisering; det er Macron, der tilbyder den franske atomare paraply til hele Europa. Jeg kan kun sige, at der er et hysteri i Europa, som er uden fortilfælde, og jeg tror, det er ved at blive et stort problem. Det er helt klart en

operation, som vi er nødt til at undersøge nærmere, for hvem er det, der skubber på?

For eksempel er der nu et nyt åbent brev fra 18 højtstående akademikere, som siger, at den store trussel nu ikke kun er Rusland, men også Trump-administrationen. USA er ved at forvandle sig fra at være en allieret og beskyttende magt til en sikkerhedsrisiko for Europa. De mennesker, der har skrevet under på det – blandt andre – er Christian Mölling, Carlos Masala, Claudia Major og Herfried Münkler; alle er de rasende militarister, som tidligere var transatlantiske talsmænd. Men nu, hvor Trump er i embedet, er de tydeligvis på den britiske linje. Så vi er nødt til at se på disse menneskers afstamning. De optræder i talkshows hver eneste dag i Tyskland og opildner virkelig befolkningen.

Jeg tror, at vi er kommet et stort skridt videre, og hvis Trump og Putin kan løse Ukraine-krisen, vil det selvfølgelig tage en masse vind ud af sejlene på disse mennesker. Men der har allerede været advarsler om, at hvis europæerne forsøger at lokke ukrainerne imod denne Trump-Putin-fredstilgang og forsøger at fortsætte krigen, så er vi virkelig i en ny situation.

Det er indlysende, at det andet store krisepunkt er situationen i Gaza. Vi har begge små skridt i den rigtige retning med den egyptisk-arabisk-støttede genopbygningsplan for Gaza, som nu er blevet godkendt af *Haaretz*, fordi den israelske regering straks afviste den. Men samtidig fortsætter de forfærdelige begivenheder i Gaza og på Vestbredden. Der er nu kommet en ny rapport fra FN's undersøgelseskommission, som blev offentliggjort i går. I denne rapport står der, at Israel med vilje angreb og ødelagde det palæstinensiske områdes vigtigste fertilitetscenter, indførte en belejring og blokerede for hjælp, herunder medicin til at sikre sikre graviditeter, fødsler og neonatal pleje. Så dette foregår tydeligvis. Det afspejler tydeligvis den situation, at krisen i Mellemøsten absolut ikke er overstået.

De andre ting, man skal se på, er, at præsident Trump i Panama meddelte, at han endda ikke udelukker den militære mulighed for at tage kontrollen over kanalen tilbage; og med hensyn til Grønland, som lige har haft et valg, hvor et parti vandt, som ønsker mere uafhængighed for Grønland, også af Danmark. Men præsident Trump sagde igen, at USA har brug for Grønland; at det vil ske; at han har talt med Danmark. Danmark ønsker naturligvis ikke at afgive myndighed over Grønland. Så det er stadig bekymrende, for jeg tror ikke, at USA har brug for Grønland, og princippet om suverænitet bør respekteres overalt, uanset om et land er stort eller lille eller har mange eller få mennesker.

Der er én god ting, og det er, at vores utrættelige kampagne for en løsning på et højere niveau – nemlig en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur – tydeligvis giver genlyd. Jeg tror, at det faktum, at *Global Times* i går havde en leder, hvor de skrev »en ny sikkerhedsvision, der er fælles, omfattende, samarbejdsvillig og bæredygtig«, er påkrævet. »[D]et ene lands sikkerhed kan ikke bygges på andres usikkerhed. Det er vigtigt at fremme og gennemføre denne nye sikkerhedsvision for virkelig at opnå langsigtet fred og stabilitet på det eurasiske kontinent og i verden.« Så jeg tror, at det virkelig er en afspejling af IPC-processen i det sidste års tid; præsident Xi Jinpings tre initiativer; det faktum, at præsident Putin på sit FSB-møde den 27. februar også havde sagt, at han mener, at et europæisk sikkerhedssystem og endda et globalt system nu er muligt. Så du har kineserne, Rusland og naturligvis Schiller Instituttets kræfter, der kæmper for et sådant omfattende nyt niveau, hvor alle krigens parter og interesserede parter vil sætte sig ned og blive enige om principper, som de gjorde i den Westfalske Fred. Så kan man arbejde videre med detaljerne, de territoriale udfordringer og krav, etniske konflikter, religiøse konflikter og alt muligt andet. Men først bliver man enige om, at menneskeheden er det, der tæller som den ene menneskehed, og at vi alle sidder i samme båd. Vi er den kreative art, og derfor bør vi være i

stand til at finde en løsning på enhver konflikt på planeten.

Jeg tror, at det med få ord er, hvor vi er, og jeg synes, at det er meget lovende, men det kræver meget mere aktivering af mange mennesker.

Bemærkninger under diskussionen:

Der er mange ting, men jeg vil gerne svare Graham, for jeg synes, at opdelingen af Europa er lidt anderledes, heldigvis. Jeg tror, at etableringen af Europa, som var en NATO-plukket og NATO-domineret etablering i al den tid, nu med Trump i Det Hvide Hus, skiftede de straks til briterne. Og EU har i den forstand altid været den lokale eller regionale version af det Britiske Imperium, og den farve kommer nu frem hos dem, der er på denne militariseringskurs. Men i modsætning til det er der mange andre tendenser. Hvis du ser på Østeuropa, er det ikke så forenet, som du sagde, for der er Ungarn, Slovakiet, Rumænien – de forsøgte endda at annullere valget. Ikke desto mindre er den præsidentkandidat, der fik flest stemmer, anti-EU og pro-Rusland. Og endda i Georgien har man en meget blandet situation. På trods af at der er Maidans i gang i mange af disse lande, er der en meget højrøstet befolkning, som ikke tænker i EU-baner. Kroatien har lige vundet et valg med et overvældende flertal for den samme profil. Serbien er ikke medlem af EU, men ikke desto mindre en del af kombinationen; og Østrig har også en kandidat, som faktisk har den samme NTEU-profil, og ved hjælp af intriger forhindrede de ham i at blive den nye statschef. Så dynamikken er meget blandet, og jeg tror, at Italien sidder på hegnet; Meloni har givet udtryk for, at hun ønsker at være en bro mellem USA og Europa. Så det er meget langt fra at være forenet.

Derfor opgiver jeg ikke håbet om Europas identitet. En af grundene til, at jeg synes, det er værd at kæmpe for Europa, er, at hvis man ser på historiens lange bue, har Europa noget vigtigt at bidrage med. Det er i høj grad den europæiske klassiske kultur; alt fra den italienske renæssance til den

tyske klassiske periode, den danske klassiske periode. Der var mange lande, endda mellem Polen og Litauen, du havde Jagiellonian Act, som kæmpede for en forfatning 300 år før den amerikanske revolution, som havde mange af de samme principper. Det eneste, jeg siger, er, at der er en rig tradition, og hvis den går tabt, vil det være en skam for hele menneskeheden. Derfor er vi nødt til at kæmpe for at få europæernes sande identitet tilbage på dagsordenen. Til det har jeg en stor bøn til folk som dig, Graham, og også Ray og andre, der måske er med i dette opkald. Jeg tror, at en svag flanke er, at hele den militariseringsplan, som nu tager fart, er baseret på den linje, at Putin vil angribe Europa; at han ikke er tilfreds med Ukraine. Han vil gå ind i Baltikum og Polen og derfra endog angribe andre NATO-lande. Det er min bedste observation – og jeg er helt sikkert ikke Putin-agent; jeg synes, det er en fornærmelse at kalde mig det – men jeg tror, det ville være ekstremt vigtigt at udvikle et argument, som overbeviser de stakkels vildledte mennesker, der tror på mainstream-medierne; de er virkelig utroværdige. I Tyskland kan man ikke tænde for en nyhed, et familieprogram, en sæbeopera eller et religiøst program; overalt har de indsat noget forfærdeligt om Rusland og noget pænt om Ukraine. Det er en 24-timers hjernevask, der foregår.

Jeg tror, at hvis man fra et efterretningssynspunkt – og eftersom I er professionelle – kunne udvikle et argument, som ikke kan imødegås, fordi det er faktisk og så indlysende overbevisende, at det ikke er i Ruslands interesse, ikke i Ruslands hensigt at angribe Europa. Jeg tror, der er mange militæranalytikere i Frankrig, Tyskland, Sverige, Schweiz og Italien, som er enige i, at det er latterligt, men de har ikke en stemme lige nu. Hvis der var noget i retning af »verdens efterretningsfolk forenes«, tror jeg, at det virkelig kunne gøre indhug i hele denne fortælling. Det ville være mit forslag.

[Et par minutter senere] Jeg tror, det ville være godt, hvis

en masse mennesker internationalt kommenterede de neoliberales seneste opførsel. For jeg tror, at vi lige nu ser en meget hurtig nedbrydning af demokratiets smukke ansigt, og at diktaturets mere grimme ansigt kommer frem. Det har en tendens til at bekræfte både Platon og Thukydid, som tidligt sagde, at demokratiet har en anden side, som er tyranni. Jeg tror, at det mest åbenlyse eksempel er Rumænien, hvor Georgescu vandt valget; så annullerede de det. Så var der en protest fra det rumænske folk, og der bliver nu udskrevet nyvalg til maj. Georgescu forsøgte at anmelde sin deltagelse, og så afviste de ham af en absurd teknisk grund om, at der manglede en underskrift eller sådan et latterligt påskud. Så nu er han udelukket fra at deltage. Hvor er EU's ramaskrig over denne afvisning af demokratiet?

På samme måde har du nu et stort udbrud over, hvad vicepræsident Vance sagde i München, at der ikke er nogen ytringsfrihed. Men hvis du vover at sige noget, som ikke er den officielle fortælling ... de havde razziaer mod pensionister kl. 6 om morgenen, fordi nogen skrev noget på de sociale medier, som ikke var særlig undergravende, det var bare en mening. Jeg tror, at det ville være en stor hjælp, hvis flere mennesker kommenterede det faktum, at der ikke længere er noget demokrati i Europa. Jeg er enig i, at neoliberalisterne er de virkelige diktatorer; de ønsker at indføre deres paradigme. Og mange lande rundt om i verden bryder sig ikke om det. For eksempel bryder Rusland sig ikke om det, Ungarn bryder sig ikke om det, Kina bryder sig ikke om det, afrikanerne bryder sig ikke om det. For når europæiske politikere rejser rundt i alle disse lande – i det omfang de stadig kan, for de er ikke så velkomne længere – fortæller afrikanerne dem, at de ikke vil have LGBTQ-værdier, fordi det er i strid med deres traditioner. Så jeg tror, at jo mere vi diskuterer, om demokratiets sværd virkelig afspejler demokratiet, eller om det er det modsatte, jo bedre er det.

[Senere i diskussionen] Jeg vil faktisk foreslå, at de af os,

der er med i dette opkald, og som har adgang til at gøre det, virkelig gør en indsats for at få nogle relevante talere fra det Globale Syd med til det næste møde i IPC. Og at vi fra nu af har spørgsmålet om BRIKS som et dominerende og fremtrædende emne. For jeg har længe ment, at hvis man ser på europæerne og amerikanerne og russerne og kineserne, så ser det helt fastlåst ud. Men hvis man inddrager det Globale Syd, BRIKS-Plus, så er det lande, som er meget langt fra at være det – Indonesien vil for eksempel snart overgå Tyskland som den tredjestørste økonomi i verden. Det er en stor faktor. Så er der andre lande, som er meget store; hele det afrikanske momentum. Så vi inddrager BRIKS mere som en bevidst beslutning og får deres stemme hørt. Jeg tror, de er helt afgørende som et nyt element i den strategiske ligning. Europæerne lader, som om de ikke eksisterer, eller siger nogle gange: »Åh ja, der er disse BRIKS-lande. Hvorfor indleder vi ikke diplomatiske forbindelser nu for at presse russerne og kineserne ud?« Det tog har for længst forladt stationen, fordi landene i det Globale Syd har gjort op med sig selv, hvem der er hvem på hvilken side af historien på nuværende tidspunkt. De har en lang historie om, hvad Sovjetunionen gjorde i deres kamp for uafhængighed, og hvad europæerne gjorde. Så jeg tror bestemt ikke, at det kommer til at fungere.

Men jeg tror, at hvis vi inddrager den tredje verdens blok, som i dag er reinkarnationen af den Alliancefrie Bevægelse i form af BRIKS-Plus og lignende organisationer, så skal de høres. Som Nehru og Sukarno sagde på Bandung-konferencen, har de ret til at have en stemme, for hvis det nogensinde kommer til atomkrig, vil de være lige så døde som folk i Vesten, måske to uger senere, men de vil også være døde. Derfor har de ret til at tale og give deres besyv med. Ifølge nogle hjemmesider fra Oxford University udgør de 85 % af verdens befolkning. Jeg synes, at det skal inddrages meget mere i ligningen.

Jeg vil også på det kraftigste opfordre alle til at hjælpe med

at få en masse underskrifter under min appel. For jeg skrev denne appel som reaktion på militariseringen i Europa, men den slutter med at sige, at måden at komme ud af denne fælde på er ved at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Med andre ord, i betragtning af at kineserne og russerne allerede taler om en international orden, som jeg sagde i begyndelsen, mener jeg, at tiden nu er inde til virkelig at fremføre det argument. Vi befinder os absolut i et historisk øjeblik, hvor vi er nødt til at overvinde geopolitikken. Geopolitik var kimen til verdenskrige to gange i det 20. århundrede; det førte til forfærdelige verdenskrige. Vi er nødt til at overvinde ideen om, at et land eller en gruppe lande kan have en legitim interesse mod et andet land eller en gruppe lande, og at de kan forfølge den interesse med alle midler, herunder militære. Det er en meget dødbringende idé, som vi må overvinde ved virkelig at definere et nyt paradigme i internationale relationer baseret på freden i Westfalen, at man altid skal respektere den andens interesser, og at vi er menneskeheden først, og at nationale interesser kun er legitime, hvis de er i overensstemmelse med menneskehedens interesser som helhed.

Jeg vil virkelig opfordre jer alle til at hjælpe med at gøre denne appel til en meget hurtigt voksende appel, og få mange mennesker fra hele verden til at underskrive den.

Afsluttende bemærkninger:

Først og fremmest vil jeg gerne takke alle deltagerne i denne diskussion. Som svar på det spørgsmål, som Sophie fra Sverige og Dorian rejste, tror jeg, at forskellen mellem det, som et mindretal af mennesker ved er sandt, og det, som mainstream-institutioner, partier, medier osv. faktisk gør, bliver større dag for dag. På en eller anden måde må vi finde en måde at løse det på. Derfor vil jeg foreslå, at vi tilføjer lidt mere fri energi til det, vi gør. Problemet er nemlig, at det, I roser, Ray og Graham, med hensyn til mere adgang til ægte

efterretninger og viden og så videre, kaldes desinformation. Og EU er lige nu i gang med en stor kampagne for at beskytte befolkningen mod forfærdelige elementer som os selv, der spreder »fake news« og desinformation. Jeg tror, at vi på en eller anden måde er nødt til at lægge en strategi. Så jeg vil foreslå, at vi danner en arbejdsgruppe med repræsentanter for de forskellige grupper inden for IPC, og at vi holder et lille møde i løbet af de næste par dage og virkelig tænker over, hvad der er nødvendigt for at få et gennembrud. Jeg tror, at hvis vi sætter os sammen, vil vi komme frem til mange flere flanker. Derfor vil jeg bede dem af jer, der føler, at de gerne vil være en del af det, om at kontakte Anastasia efter opkaldet, og at vi sætter det op på meget kort sigt.

Ellers tror jeg, at vi befinder os i et utroligt potentielt øjeblik. Igen, vær venlig at sende min appel rundt, for jeg synes, det er en meget konstruktiv løsning. Det var alt, hvad jeg ville sige. [hzl/amb] [ssu]